



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Fífy a soudkyň JUDr. Ireny Šolínové a Mgr. Martiny Nyplové ve věci

žalobkyně: **Výzkumný ústav včelařský, s. r. o.**, IČO 62968335
sídlem Dol 94, 252 66 Máslovice
zastoupený advokátkou JUDr. Ivanou Šlehoferovou
sídlem nám. J. Seiferta 238, 278 01 Kralupy nad Vltavou

proti
žalované: **Lesy České republiky, s. p.**, IČO 42196451
sídlem Přemyslova 1106/19, 501 68 Hradec Králové

vedlejší účastník: **Česká podnikatelská pojišťovna, a. s., Vienna Insurance Group**
IČO 63998530, sídlem Pobřežní 665/23, 186 00 Praha 8

o zaplacení částky 518 585,47 Kč s příslušenstvím, mezitímním rozsudkem

odvolání žalované a vedlejšího účastníka proti rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 17. října 2024 č. j. 38 C 8/2023-290

takto:

Rozsudek okresního soudu **se mění** ve výroku I tak, že základ nároku je opodstatněn ze dvou třetin.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud rozhodl, že žaloba je co do základu důvodná (výrok I) a že o výši nároků a nákladech řízení bude rozhodnuto v konečném rozsudku (výrok II).

Po provedeném dokazování uzavřel, že dne [REDACTED] 2021 v [REDACTED] hodin došlo k pádu stromu – jasanu ztepilého – rostoucího na pozemku parc. č. [REDACTED] v k. ú. [REDACTED],

který je ve vlastnictví České republiky a má na něm právo hospodaření žalovaná. Strom spadl na pozemek žalobkyně, kde poškodil vedení vysokého napětí, čímž způsobil na majetku žalobkyně škodu. Na základě znaleckého posudku soudního znalce Ing. Kolaříka, který je v souladu s odborným vyjádřením [REDACTED], okresní soud dovodil, že jasaný v předmětné lokalitě vykazuje symptomy choroby chřadnutí jasanů a jejich zhoršený stav měl být proto signálem pro intenzivnější sledování a vyšetření i předmětného stromu. Strom byl napaden i další houbovou chorobou – dřevomorem kořenovým, v jejímž důsledku měl masivně rozložený kořenový systém, což bylo jednou ze dvou příčin pádu stromu. Druhou příčinou byla externí zátěž způsobená vanutím silného větru. Zmíněné poškození stromu sice nemuselo být vizuálně rozpoznatelné při běžné prohlídce, kterou žalovaná prováděla, a která nemusí být z hlediska zdravotního stavu stromu dostatečná, ale bylo zjištěné při podrobnější kontrole za použití dalších metod posouzení. Žalované, která je odborníkem v oblasti lesního hospodářství, musela být dle okresního soudu známa jednak skutečnost, že jasaný v této lokalitě trpí chřadnutím, a dále i to, že takto oslabené stromy jsou napadány dřevní houbou; za této situace tak je pro kvalifikaci dohledu žalované nezbytné využití i jiných metod popsaných soudním znalcem než vizuální kontrola stromu ze země. Tato detailnější kontrola s využitím jiných metod (poklepová palička nebo tahové zkoušky) by měla být v lokalitách, kde stromy rostou v dopadové vzdálenosti od infrastruktury, tedy kde v důsledku jejich pádu hrozí škoda na majetku či zdraví osob (což je právě posuzovaný případ), standardem. Navíc je takový způsob dohledu vyžadován i podle vlastního interního pokynu žalované, který stanoví povinnost vyhledávat zdravotně narušené stromy, zejména ty, které rostou v dopadové vzdálenosti od frekventovaných míst, a bezodkladně je odstraňovat. Skutečnost, že již v minulosti došlo v dané lokalitě k pádu stromu a žalobkyně upozorňovala žalovanou již v roce 2019 na suchý strom, který byl nakloněn a hrozil jeho pád na vedení vysokého napětí, přičemž žalovaná tento strom ponechala na místě po dobu několika měsíců a odstranila jej až po upozornění žalobkyně, nesvědčí o tom, že dohled nad lesním porostem v dané lokalitě byl náležitý. I po selhání stromu se v okolí nacházely odumírající či suché stromy. Soud dospěl k závěru, že získal dostatek podkladů pro rozhodnutí mezitímním rozsudkem (viz § 152 odst. 2 o. s. ř.). Právně věc posoudil podle § 2910 a § 2937 o. z. a také § 4 odst. 1 z. č. 289/2015 Sb., lesního zákona. Uzavřel, že žalovaná neprokázala, že náležitý dohled nad stromem nezanedbala a z toho důvodu za škodu způsobenou pádem stromu odpovídá. Konstatoval také, že o výši nároku a nákladech řízení bude rozhodnuto v konečném rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku se v zákonné lhůtě žalovaná i vedlejší účastník odvolali.
3. Žalovaná v odvolání namítla, že spadlý strom byl statný, plně olistěný, košatý a mohutný, nejevil vizuální známky poškození. Choroba kořenového systému stromu byla skrytá a nebylo možné ji odhalit, jak plyne z odborného vyjádření Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů; i znalec pak uvedl, že choroba mohla zůstat nerozpoznatelná. V podmínkách běžného lesnického provozu nejsou známy žádné použitelné metody identifikace napadení stromu dřevomorem kořenovým. Uzavřel-li soud, že by žalovaná měla využívat metody popsané soudním znalcem (tahové zkoušky nebo poklep gumovou paličkou), pak nereflektuje specifika, možnosti a limity lesního hospodaření, jak rovněž plyne z odborného vyjádření Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů. Stejně tak požadavek, aby žalovaná pokácela stromy nakloněné nad komunikací jen proto, že v oblasti se vyskytují jasaný, které často trpí houbovou chorobou, je absurdní a neproveditelný. Navíc bylo prokázáno, že strom spadl v bezprostřední souvislosti s intenzivní bouřkou a silným větrem. Žalovaná v porostu vykonává řadu lesnických zásahů a opatření, porost průběžně kontroluje a prořezává. Je tedy zřejmé, že nad spadlým stromem náležitý dohled nezanedbala. Nebylo naopak prokázáno, že na stromě se před pádem vyskytovaly sekundární znaky poškození či dutina.

Pokud na fotografii byla patrná tmavá skvrna ve výšce 10 - 15 m, ta mohla být nezarostlým sukem po odpadlé větvi, což je přirozený jev. Žalovaná dále připomněla závěry soudní praxe, podle níž je každý v rámci prevence povinen zachovávat vždy jen takový stupeň bedlivosti, který po něm lze vzhledem ke konkrétní časové a místní situaci rozumně požadovat; uvedené ustanovení mu však neukládá povinnost předvídat každý v budoucnu možný vznik škody (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 28. 2. 2013, sp. zn. 25 Cdo 3354/2011 či ze dne 4. 12. 2013, sp. zn. 25 Cdo 2508/2012). Žalovaná v posuzovaném případě netrpěla viditelně závadný stav stromu a nemohla vznik škody předvídat. Jelikož nebylo prokázáno, že předmětný strom byl viditelně nemocný, žalovaná se porušení prevenční povinnosti nedopustila. Soudu ještě vytkla, že se vůbec nezabýval porušením prevenční povinnosti samotnou žalobkyní, která je povinna činit opatření v souladu s ustanovením § 22 odst. 1 lesního zákona a jako vlastník energetického zařízení je rovněž povinna činit taková opatření, aby zajistila bezpečnost a provoz energetického zařízení. S ohledem na uvedené žalovaná navrhla, aby odvolací soud mezitímní rozsudek změnil a žalobu zamítl a žalované přiznal právo na náhradu nákladů řízení.

4. Vedlejší účastník v odvolání vyjádřil přesvědčení, že rozhodnutí soudu je nesprávné a odporuje provedeným důkazům. Metoda poklepu po kmeni gumovou paličkou se podle odborného vyjádření Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů používá v oblasti arboristiky, tedy u dřevin rostoucích mimo les, nikoliv v běžném lesnickém provozu. Tahové zkoušky pak nelze v podmínkách běžného lesnického provozu a lesnické praxe aplikovat, jak uvedl revírník ■■■. ■■■, jenž byl slyšen jako svědek. V řízení bylo naopak řetězcem provedených důkazů (v podobě přehledu nahodilých těžeb, přehledů kontrol porostu, výpisů z lesní hospodářské evidence o objemu preventivních zásahů, výpisů z knihy jízd revírníka, smluv na samovýrobu a svědecké výpovědi ■■■. ■■■) prokázáno, že žalovaná náležitý dohled nad spadlým stromem nezanedbala. Navíc bylo prokázáno znaleckým posudkem Ing. Kolaříka, že k pádu stromu došlo za velmi intenzivní bouřky, kdy v okolí obce ■■■ mohl náraz větru přesahovat 21 m/s. Existenci bouřky pak potvrdila i sama žalobkyně na svém facebookovém profilu. Vedlejší účastník připomněl, že k pádu stromu došlo v době, kdy v České republice panovaly extrémní meteorologické podmínky příznivé pro vznik supercelárních bouří; ty měly rovněž za následek vznik ničivého tornáda na jižní Moravě. Ze souhrnné zprávy Českého hydrometeorologického ústavu z ■■■ 2021 vyplývá, že počasí s nebezpečnými projevy panovalo každý den až do ■■■ 2021 s tím, že výstraha pro bouřkové jevy byla vydána na tento den i pro lokalitu, kam spadá k. ú. ■■■. S ohledem na uvedená tvrzení navrhl vedlejší účastník, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil a žalobu zamítl.
5. Odvolací soud po zjištění, že odvolání podaly osoby oprávněné a včas (§ 201, a § 204 o. s. ř.) přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 205 odst. 2 a § 212a odst. 1 až 6 o. s. ř.).
6. V odvolacím řízení zopakoval některé důkazy provedené již okresním soudem, tedy zprávu Českého hydrometeorologického ústavu ze dne 10. 1. 2023 (č. l. 17), přehled rychlosti větru ve Středočeském kraji dne ■■■ 2021 a v okolí ■■■ v ■■■ hodin ráno a předpověď počasí pro danou lokalitu po hodinách (č. l. 83 - 85), dále část znaleckého posudku Ing. Kolaříka (č. l. 175) a výpověď znalce (č. l. 230 p. v.). Zopakoval dokazování i zprávou ze sociálních sítí (č. l. 287), kde sama žalobkyně o kalamitě v daném místě referuje.
7. Ze zprávy z 10. 1. 2023, kterou vydal Český hydrometeorologický ústav k žádosti žalované, plyne, že ■■■ 2021 postupovalo přes území České republiky k východu zvlněné frontální rozhraní s výskytem četných přeháněk i bouřek s úhrnem srážek ve středních Čechách do 20 mm a převážně západním větrem do 10 m/s. Vzhledem k synoptické situaci nebylo možno v okolí ■■■ vyloučit náraz větru přesahující 21 m/s.

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■

8. Z internetového portálu www.e-pocasi.cz bylo zjištěno, že dne ■■■ 2021 bylo v ■■■ 23 °C, polojasno až oblačno, místy přeháňky. Ve Středočeském kraji dosahovaly denní teploty 21 - 25 °C, noční teploty 6 – 12 °C, vítr severozápadní o rychlosti 2 - 6 m/s. V době spadu stromu pak v okolí ■■■ byla (v ■■ hodin ráno) rychlost větru 5 km/h, pro město ■■■ je uvedena v ■■ hodin teplota 15,8 °C, severní vítr 3 km/h, v ■■ hodin 0 km/h, srážky 6,1 - 6,9 mm, intenzita 5,1 - 5,6 mm/h.
9. Z části znaleckého posudku znalce Ing. Kolaříka na č. l. 175 plyne, že příčinou pádu stromu byla kombinace dvou hlavních faktorů, a to destabilizace kořenového systému, která byla klíčovým faktorem a byla způsobena masivní dekompozicí, již vyvolala činnost dřevních hub. Houby napadly kořenový systém stromů, což vedlo k jeho mechanickému oslabení. Druhým faktorem byla externí zátěž způsobená vanutím silného větru. I když zdravé stromy jsou obvykle schopny odolávat náporu silného větru, v tomto případě již oslabený kořenový systém nebyl schopen odolat dalšímu tlaku. Silný vítr pak působil jako katalyzátor, který vyústil ve statické selhání stromu a jeho následný pád. Je vysoce pravděpodobné, že strom napadený houbovou chorobou a již do značné míry vyhnílý (dutý), mohl vykazovat známky poškození jako jsou plodnice houby před svým pádem. Tyto faktory však mohly být bez důkladného průzkumu přehlédnuty nebo nedostatečně rozpoznány. Obecný stav jasanů v podobných podmínkách je ovlivněn dlouhodobým výskytem chřadnutí jasanu, když toto onemocnění je způsobené další houbou a má značný dopad na zdravotní stav a vitalitu jasanu. Znalec nebyl schopen kvantifikovat, která příčina měla pro pád stromu větší význam; příčiny od sebe oddělit nelze. Vzhledem k tomu, že spadl pouze jeden strom v lokalitě, tak se nejednalo o vítr bořivého typu, protože při něm by selhalo více stromů, zatímco v tomto případě selhal pouze jeden. Dále znalec uvedl, že symptomy na předmětném stromu byly přítomny již v roce 2019 a byly vizuálně rozpoznatelné i bez poklepu gumovou paličkou. Poklep gumovou paličkou by pouze ukázal jejich rozsah.
10. Po takto doplněném dokazování dospěl odvolací soud k závěru, že odvolání je z části důvodné.
11. Odvolací soud odkazuje na skutková zjištění okresního soudu, s nimiž se zčásti ztotožňuje. Rekapituluje, že k pádu stromu, jasanu ztepilého, došlo dne ■■■ 2021 v ranních hodinách, konkrétně v ■■ hodin, a to na pozemku parc. č. ■■■ v k. ú. ■■■, jehož vlastníkem je Česká republika a právo hospodařit na něm má žalovaná. Strom spadl na vedení vysokého napětí v těsné blízkosti trafostanice umístěné na pozemku žalobkyně a způsobil na majetku žalobkyně škodu, konkrétně bylo tvrzeno, že poškodil vedení vysokého napětí, zničil transformátor a poškodil sloupy a další příslušenství trafostanice; došlo i k přerušení dodávky elektrické energie do všech provozních i obytných nemovitostí ve vlastnictví žalobkyně. Bylo zjištěno, že na vyvrácené dřevině se nacházela dřevokazná houba dřevomor kořenový, která destabilizovala celý kořenový systém. Vyjádřením znalce bylo prokázáno, že symptomy tohoto onemocnění vykazoval strom již v roce 2019 (dutina v horní části stromu, ve výšce asi 10 - 15 m). Strom se nacházel v oblasti, kde se hojně vyskytuje onemocnění zvané chřadnutí jasanů, které je způsobeno další houbou, a proto měla žalovaná vyvinout v rámci náležitého dohledu větší úsilí, zejména využít dalších metod kontroly. Nadto byl strom nad příjezdovou komunikací a zároveň u cyklostezky, což je podle interního pokynu samotné žalované důvod pro detailnější kontrolu stromu. I kdyby hniloba probíhala skrytě bez přítomnosti plodnic, pak otvor ve stromu ve výši 10 - 15 m a skutečnost, že se daný strom nachází u komunikace a v blízkosti infrastruktury a že jasan v daných lokalitách trpí chřadnutím, měl být důvod k detailnější kontrole, zejména poklepu gumovou paličkou či tahem. Přestože revírník chodil na obhlídku stromů, tyto kontroloval pouze vizuálně a žádnou jinou metodu (dle svých vlastních slov) nepoužil. Skutečnost, že žalovaná řádně stížnosti žalobkyně neřešila, jsou patrné již z předchozího období, kdy došlo k podobné havárii a následně žalobkyně upozorňovala žalovanou

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■

na jiný nebezpečný strom; ta jej však odklidila až se značným zpožděním. Odvolací soud zároveň nesdílí názor žalované, že jiné než vizuální kontroly „se nedělají“, jelikož „to není v silách žalované“. Ze znaleckého posudku Ing. Kolaříka i z odborného vyjádření [REDAKCE] plyne, že tato preventivní opatření by se dělat měla, a to zvláště za situace, kdy existují důvodná podezření týkající se onemocnění stromu či hrozby jeho vývratu či zlomení kmene či větví z jiných důvodů, což je právě tento případ. Navíc se strom nacházel u silnice, což je podle vlastního interního pokynu žalované důvod pro zvýšený dohled, vyhledávání poškozených stromů a jejich urychlené odstraňování. Dle znaleckého posudku i odborného vyjádření se onemocnění stromu a hrozba jeho vývratu či zlomení dala zjistit a škodě bylo lze předejít. Pokud tedy Ústav pro hospodářskou úpravu lesů sdělil, že se zmíněná další opatření ke zjištění poškození stromů neprovádějí, dospěl odvolací soud na k závěru, že by se v odůvodněných případech, jako je tento (v lokalitě, kde se vyskytuje choroba chřadnutí jasanů, jde o strom u cesty a v blízkosti ohrožené infrastruktury, kde již k podobnému incidentu došlo), dělat měla. Nestalo-li se tak, porušila žalovaná prevenční povinnost.

12. Podle § 4 odst. 1 z. č. 285/1995 Sb., dále jen „lesní zákon“, pokud jde o lesy ve vlastnictví státu (dále jen „státní lesy“), vztahují se práva a povinnosti vlastníka lesa podle tohoto zákona na právnickou osobu, které svěřil nakládání s těmito lesy, pokud tento zákon nestanoví jinak.
13. Podle § 22 odst. 1 lesního zákona vlastníci nemovitostí nebo investoři staveb a zařízení jsou povinni provést na svůj náklady nezbytně nutná opatření, kterými jsou nebo budou jejich pozemky, stavby a zařízení zabezpečeny před škodami způsobenými zejména sesuvem půdy, padáním kamenů, pádem stromů nebo jejich částí, přesahem větví a kořenů, zastíněním a lavinami z pozemků určených k plnění funkce lesa; tato opatření jsou oprávněni provést i na pozemcích určených k plnění funkcí lesa. Rozsah a způsob zabezpečovacích opatření stanoví orgán státní správy lesů, pokud není podle zvláštních právních předpisů příslušný jiný orgán státní správy. Vlastník pozemků určený k plnění funkcí lesa je povinen provedení opatření strpět. Vyžaduje-li zajištění bezpečnosti osob a majetku kromě opatření uvedených v odst. 1 změnu ve způsobu hospodaření v lese nebo omezení ve využívání pozemků určených k plnění funkcí lesa, rozhodne orgán státní správy lesů o dalších opatřeních a určí, kdo ponese náklady s tím spojené a kdo nahradí vlastníku lesa případnou újmu. Ustanovení zvláštních právních předpisů zůstávají nedotčena.
14. Podle § 2900 o. z. vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, je každý povinen počínat si při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na svobodě, životě, zdraví nebo vlastnictví jiného.
15. Podle § 2937 odst. 1 o. z. způsobí-li škodu věc sama od sebe, nahradí škodu ten, kdo nad ní měl mít dohled; nelze-li takovou osobu jinak určit, platí, že je jí vlastník věci. Kdo prokáže, že náležitý dohled nezanedbal, zproští se povinnosti k náhradě.
16. Z ustanovení § 2900 o. z. tedy vyplývá, že prevenční povinnost se vztahuje na všechny subjekty a znamená pro vlastníka nebo správce nemovitosti povinnost užívat a spravovat svůj majetek tak, aby jeho stav nezpůsobil škodu jinému, tedy dbát i o to, aby na jeho pozemku byla provedena opatření zamezující či snižující možnost vzniku škody na zdraví, na majetku a jiných hodnotách, a pokud škoda hrozí, učinit opatření k jejímu odvrácení. Judikatura pak dovodila povinnost vlastníka řádně pečovat o porosty rostoucí na jeho pozemku (rozhodnutí NS sp. zn. 25 Cdo 2508/2012, 25 Cdo 2471/2000 a 25 Cdo 354/2011). Tím, že žalovaná v oblasti, která byla zasažena chřadnutím jasanů, řádně nevykonávala dohled nad lesním porostem, jež má ve správě, jak plyne z výše uvedeného, porušila prevenční povinnost ve smyslu § 2900 o. z.

17. Okresní soud posuzoval věc správně podle ustanovení § 2937 odst. 1 o. z., kdy se jedná o situaci, kdy věc způsobí škodu sama od sebe, tj. z vnitřních důvodů, okolností či vlastností, které nejsou vyvolány způsobem jejího užívání. Jedná se o objektivně danou povinnost k náhradě škody, kdy se nepočítá s porušením zákonné povinnosti či zavinění. Škudce tak může tvrdit a prokazovat naplnění liberačních důvodů, což v této věci žalovaná od počátku tvrdila a dokládala.
18. Okresní soud pak sice provedl důkazy týkající se meteorologických podmínek v době spadu stromu a bezprostředně předtím, avšak nevyvodil z nich žádné závěry, přestože za jednu ze dvou příčin pádu stromu znalec označil právě silný vítr.
19. Odvolací soud po zopakování rozhodných důkazů zjistil, že v dané době přecházelo přes území České republiky zvlněné frontální rozhraní s výskytem četných přeháněk i bouřek a nárazovým větrem, který v oblasti [REDAKCE] mohl dosahovat rychlosti až 21 m/s. V době pádu stromu byl sice vítr minimální či žádný, bylo ale po silné bouřce a vydatném dešti, které byly spojeny se silným nárazovým větrem, jak ostatně plyne i z fotografií, jimiž provedl důkaz již okresní soud (viz např. č. l. 18), z příspěvku na facebookovém profilu žalobkyně i zpráv o počasí dne [REDAKCE] 2021. Dle znalce sice byl-li by strom zdravý, k jeho pádu by s největší pravděpodobností nedošlo, navíc nešlo o bořivý vítr, takže kromě uvedeného stromu všechny další odolaly. Meteorologické podmínky jakožto druhý důvod pádu stromu však bylo třeba zohlednit, neboť obě příčiny se nedají oddělit. V řízení tedy bylo prokázáno, že k pádu stromu došlo mimo jiné i z důvodu meteorologických jevů a podmínek, což soud hodnotí jako škodu způsobenou zásahem vyšší moci. Odvolací soud pak volnou úvahou ve smyslu § 136 o. s. ř. (srovnej např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 4. 2022 sp. zn. 23 Cdo 1013/2022), která je vystavěna závěrech znalce, proto dospěl k závěru, že meteorologické podmínky, tj. bouřka a s ní související silný nárazový vítr jsou liberačními důvody, které se na pádu stromu podílely z jedné třetiny; ze dvou třetin pak šlo o následek působení dřevokazné houby, které mohla a měla žalovaná v rámci prevenční povinnosti odhalit. Naopak nebylo zjištěno porušení prevenční povinnosti samotné žalobkyně, jak je tvrdila žalovaná (viz § 22 odst. 1 lesního zákona), když pádu stromu nebylo v silách žalobkyně zabránit. Z uvedených důvodů dospěl odvolací soud k závěru, že základ nároku je opodstatněn ze dvou třetin, tedy ohledně jedné třetiny nároku žalobkyně se žalovaná povinnosti k náhradě ve smyslu § 2937 odst. 1 o. z. zprostila. Odvolací soud proto rozsudek v napadeném výroku I změnil (§ 220 odst. 1 písm. a/, b/ o. s. ř.) tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu prostřednictvím Okresního soudu v Hradci Králové.

Hradec Králové 22. dubna 2025

JUDr. Jan Fífk a v. r
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]